

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในผู้ป่วยที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งอยู่ระหว่างการได้รับยาเคมีบำบัด ที่มารับบริการ ณ คลินิกโลหิตวิทยา แผนกอายุรกรรมเฉพาะโรคผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีอายุระหว่าง 18 – 84 ปี จำนวน 162 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จนกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยจำแนกตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับโรค เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความชุกของภาวะวิตกกังวล ความชุกของภาวะซึมเศร้า และความชุกของภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับโรค ปัจจัยด้านครอบครัว เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลเกี่ยวข้องต่อภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า และภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัจจัยร่วมที่เป็นตัวทำนายภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัดที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	75	46.3
ชาย	87	53.7
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	21	13.0
31 - 50 ปี	59	36.4
51 - 70 ปี	67	41.3
71 ปีขึ้นไป	15	9.3
(Mean = 49.7, Min = 18, Max = 84, SD = 15.440)		
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	9	5.5
ประถมศึกษา	52	32.1
มัธยมศึกษา	44	27.2
อนุปริญญา	3	1.9
ปริญญาตรี	50	30.9
สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.4
การนับถือศาสนา		
พุทธ	154	95.1
อิสลาม	5	3.0
คริสต์	3	1.9
สถานภาพสมรส		
โสด	33	20.4
คู่	107	66.0
หม้าย	16	9.9
แยกกันอยู่	1	.6
หย่า	5	3.1

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
การประกอบอาชีพก่อนเจ็บป่วย		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	36	22.2
รับจ้าง	51	31.5
เกษตรกรกรรม	27	16.7
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	9.3
กิจการส่วนตัว	24	14.8
นักศึกษา	6	3.7
ข้าราชการบำนาญ	2	1.2
พนักงานบริษัท	1	.6
การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วย		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	58	36.0
เลิกประกอบอาชีพ	37	23.0
ประกอบอาชีพเหมือนเดิม	60	37.0
เปลี่ยนแปลงอาชีพ	7	4.0
รายได้ครัวเรือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	26	16.0
5001 - 10,000 บาท	43	26.5
มากกว่า 10,000 บาท	93	57.5
สภาพความเพียงพอของรายได้		
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	37	22.8
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	52	32.1
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	73	45.1
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 - 5 คน	131	80.9
6 - 10 คน	29	17.9
11 คนขึ้นไป	2	1.2
(Mean = 4.15, SD = 1.98)		

จากตารางที่ 1 แสดงลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง คือ ชาย 87 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 และหญิง 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 มีอายุอยู่ในช่วง 51 – 70 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 31 – 50 ปี ร้อยละ 36.4 โดยอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 49.7 ± 15.44

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 นับถือศาสนาพุทธจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 95.1 สถานภาพสมรสส่วนใหญ่สมรสหรืออยู่กับคู่ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือโสดมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

การประกอบอาชีพก่อนป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือรับจ้าง มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเหมือนเดิม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในช่วง มากกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมามีรายได้อยู่ในช่วง 5001 – 10,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ความเพียงพอของรายได้ส่วนใหญ่เพียงพอและมีเหลือเก็บ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาคือเพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และไม่เพียงพอและมีหนี้สิน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่มี 1- 5 คน มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 โดยเฉลี่ยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว $4.15 \text{ คน} \pm 1.98$

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
โรคมะเร็งของสมาชิกในครอบครัว		
ไม่มี	114	70.4
มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	48	29.6
1. มะเร็งเต้านม	24	14.8
2. มะเร็งต่อมน้ำเหลือง	5	3.1
3. มะเร็งปอด	4	2.5
4. มะเร็งตับ	2	1.2
5. มะเร็งปากมดลูก	2	1.2
6. มะเร็งลำไส้	2	1.2
7. มะเร็งช่องปาก/ลำคอ	2	1.2

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง
ซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
8. มะเร็งกระเพาะอาหาร	2	1.2
9. มะเร็งเม็ดเลือดขาว	1	.6
10. มะเร็งหลอดลม	1	.6
11. มะเร็งสมอง	1	.6
12. มะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งกระเพาะอาหาร	1	.6
13. มะเร็งที่ไต	1	.6
โรคประจำตัวอื่นของผู้ป่วย		
ไม่มี	131	80.9
มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	31	19.1
1. เบาหวาน	6	3.7
2. ความดันโลหิตสูง	5	3.1
3. HIV	5	3.1
4. ภูมิแพ้	5	3.1
5. ข้อเสื่อม,กระดูก,เอ็นอักเสบ	2	1.2
6. ไชนัส	2	1.2
7. ไขมันในเส้นเลือด	1	.6
8. ต้อกระจก	1	.6
9. โลหิตจาง	1	.6
10. ไวรัสตับอักเสบบี	1	.6
11. หัวใจ	1	.6
12. รูมาตอยด์	1	.6
13. ริดสีดวง	1	.6
14. หอบหืด	1	.6
15. ตับแข็ง	1	.6
16. ไวรัสตับอักเสบบี	1	.6
17. ธัยรอยด์	1	.6

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง
ซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง		
น้อยกว่า 1 ปี	99	61.1
1 - 5 ปี	52	32.1
6 - 10 ปี	11	6.8
(Mean = 1.86, Min = 1 เดือน, Max = 10 ปี, SD = 2.025)		
จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารักษาแบบผู้ป่วยในด้วยโรคมะเร็ง		
ไม่เคย	87	53.7
1 - 5 ครั้ง	56	34.5
6 - 10 ครั้ง	10	6.2
11 ครั้งขึ้นไป	9	5.6
(Mean = 2.00, Min = 0, Max = 25, SD = 4.224)		
จำนวนครั้งที่รักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองด้วยยาเคมีบำบัด		
1 - 5 ครั้ง	39	24.1
6 - 15 ครั้ง	85	52.5
16 - 25 ครั้ง	31	19.1
26 - 35 ครั้ง	5	3.1
36 ครั้งขึ้นไป	2	1.2
(Mean = 10.72, Min = 1, Max = 48, SD = 8.508)		
ความรุนแรงจากความเจ็บปวดด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง		
ไม่เจ็บปวด	65	40.1
เจ็บปวดเล็กน้อยแต่ทนได้โดยไม่ต้องใช้ยาแก้ปวด	66	40.7
เจ็บปวดและต้องให้ยาแก้ปวดไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	16	9.9
เจ็บปวดมากและมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	15	9.3
อาการสำคัญก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด		
1. มีก้อนบริเวณรักแร้และขาหนีบ	62	38.3
2. มีไข้สูง	41	25.3
3. เหนื่อย หอบ	15	9.3

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง
ซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
4. อ่อนเพลีย	11	6.8
5. ปวดท้อง ท้องเสียเรื้อรัง	7	4.3
6. ปวดหลัง	3	1.9
7. มีก้อนที่ช่องท้อง,ปวดท้อง	3	1.9
8. เบื่ออาหาร	2	1.3
9. กลืนลำบาก	2	1.3
10. มีก้อนที่เต้านม	1	.6
11. มีเลือดออกทางช่องคลอด	1	.6
12. น้ำหนักลด	1	.6
13. ผิวหนังมีเม็ดสีน้ำตาลมาเกาะ	1	.6
14. มีเลือดออกใต้ผิวหนัง	1	.6
15. บวมที่ช่องปาก	1	.6
16. ปวดตา/มีก้อนเนื้อหลังตา	1	.6
17. ปวดขา	1	.6
18. หน้าบวม	1	.6
19. เนื้องอกที่รังไข่	1	.6
20. แสบท้อง	1	.6
21. เป็นแผลในกระเพาะอาหาร	1	.6
22. ท้องอืด	1	.6
23. มีผื่นขึ้นที่ผิวหนัง,ได้หู	1	.6
24. มีแผลที่คอ	1	.6
25. ไอ	1	.6
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด		
ไม่มีอาการ	41	25.3
มีอาการ	121	74.7

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด (มีอาการ 121 คน)		
1. ผม่วาง	29	24.1
2. อ่อนเพลีย ไม่มีแรง	25	21.0
3. เบื่ออาหาร	11	9.0
4. ชาปลายมือปลายเท้า	11	9.0
5. อาเจียน	8	6.6
6. มีไข้	5	4.1
7. ท้องเสีย	4	3.0
8. คันผิวหนัง	3	2.5
9. คออักเสบ	3	2.5
10. เจ็บภายในช่องปาก	3	2.5
11. ท้องผูก	2	1.7
12. ปวดตามข้อกระดูก	2	1.7
13. ปัสสาวะแสบขัดหรือมีเลือด	2	1.7
14. คลื่นไส้	2	1.7
15. สะอึก	2	1.7
16. นอนไม่หลับ	1	.8
17. ปัสสาวะบ่อย	1	.8
18. หงุดหงิด กระสับกระส่าย ไม่นิ่งง่าย	1	.8
19. ปากเป็นแผล	1	.8
20. น้ำหนักลด	1	.8
21. ผิวดำ เล็บดำ	1	.8
22. จุกแน่น	1	.8
23. เลือดออกผิดปกติ	1	.8
24. รับประทานอาหารรสชาติเปลี่ยนไป	1	.8

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลปัจจัยเกี่ยวกับโรค ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
การใช้ยาอื่นๆ		
ไม่เคย	117	72.2
เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	45	27.8
1. ยานอนหลับ	35	21.6
2. ยาคลายเครียด	5	3.1
3. ยาระบาย	2	1.2
4. ยาแก้ปวด	2	1.2
5. ยาแก้แพ้	1	.6
การใช้วิธีอื่นรักษาระหว่างเจ็บป่วยร่วมด้วย(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่ได้รักษาวิธีอื่น	34	79.0
รักษาวิธีอื่น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-ใช้สมุนไพร	23	14.2
-อาหารเสริม หรือโภชนบำบัด	12	7.4
- รักษาด้วยพระ/รดน้ำมนต์	5	3.1
-ทำสมาธิ/รักษาทางจิตใจ	1	.6

จากตารางที่ 2 แสดงลักษณะของปัจจัยเกี่ยวกับโรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยด้วยโรคมะเร็ง มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 ส่วนในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยด้วยโรคมะเร็ง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ส่วนใหญ่เป็นโรคมะเร็งเต้านมมากที่สุด 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 คน

โรคประจำตัวส่วนใหญ่ไม่พบ มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว พบว่า เป็นโรคเบาหวานมากที่สุด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 รองลงมาคือโรคความดันโลหิตสูงและโรคภูมิแพ้ มีจำนวนเท่ากันคือโรคละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ระยะเวลาที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองส่วนใหญ่น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือช่วง 1 – 5 ปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1

การเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยในด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาคือเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วย

ใน 1 – 5 ครั้ง มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 เคย 6 – 10 ครั้ง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และเคย 11 ครั้งขึ้นไป มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการรักษาด้วยยาเคมีบำบัดมากที่สุดคือ 6 – 15 ครั้ง มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ 1 – 5 ครั้ง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1

ความรุนแรงจากความเจ็บปวดจากโรคพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาการเจ็บปวดเล็กน้อยแต่พอทนได้ โดยไม่ต้องใช้ยาแก้ปวด มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 และไม่มีอาการเจ็บปวดเลย มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1

อาการสำคัญของผู้ป่วยก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด ส่วนใหญ่พบว่า มีก้อนบริเวณคอ รักแร้ และขาหนีบ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา มีไข้สูง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 เหนื่อยหอบ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 อ่อนเพลีย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ปวดท้อง ท้องเสีย เรื้อรัง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาการข้างเคียงที่เกิดขึ้น 121 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 และไม่มีอาการข้างเคียงเกิดขึ้น 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 อาการข้างเคียงที่เกิดขึ้นได้แก่ ผม่วง 29 คน ร้อยละ 24.1 อ่อนเพลีย ไม่มีแรง 25 คน ร้อยละ 21 เบื่ออาหาร 11 คน ร้อยละ 9 อาเจียน 8 คน ร้อยละ 6.6

การใช้ยาอื่นๆส่วนใหญ่พบว่า ผู้ป่วยไม่เคยใช้ยาอื่นๆ มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมา ผู้ป่วยใช้ยานอนหลับ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ใช้ยาคลายเครียด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

การรักษาด้วยวิธีการอื่นพบว่า ผู้ป่วยไม่ได้รักษาด้วยวิธีการอื่น มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมาคือ ใช้สมุนไพร จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ใช้อาหารเสริม หรือโภชนบำบัด มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และทำสมาธิ/รักษาทางจิตใจ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

จำนวนเหตุการณ์ความเครียด	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
ไม่มีเหตุการณ์เครียด	8	4.9
มี	154	95.1
1 – 4 เหตุการณ์	99	61.2
5 – 8 เหตุการณ์	43	26.5
9 – 12 เหตุการณ์	12	7.4

จากตารางที่ 3 แสดงลักษณะของปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตอย่างน้อย 1 เหตุการณ์ขึ้นไป จำนวน 154 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.1 โดยในกลุ่มตัวอย่าง 1 คน จะพบว่าตนเองมีเหตุการณ์ความเครียด 1 – 4 เหตุการณ์ เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 99 คน ร้อยละ 61.2

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ของแรงสนับสนุนทางสังคม ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

แรงสนับสนุนทางสังคม	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
แรงสนับสนุนทางสังคมต่ำ	18	11.1
แรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง	114	70.4
แรงสนับสนุนทางสังคมสูง	30	18.5

แรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย = 123, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 18 แบ่งระดับแรงสนับสนุนทางสังคม เป็น 3 ระดับ ดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนในแบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำกว่า 105 คะแนน (ค่าเฉลี่ย - 1 S.D.)
- กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนในแบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ระหว่าง 105 – 141 คะแนน (ค่าเฉลี่ย \pm 1 S.D.)
- กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนในแบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมสูงกว่า 141 คะแนน (ค่าเฉลี่ย + 1 S.D.)

จากตารางที่ 4 แสดงลักษณะของปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม พบว่า แรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย = 123, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 18

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 70.4 และ รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมสูง ร้อยละ 18.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำ ร้อยละ 11.1

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความชุกของภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภาวะวิตกกังวล	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่พบภาวะวิตกกังวล	117	72.2
กลุ่มที่พบภาวะวิตกกังวล	45	27.8

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะวิตกกังวล = 8.28, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5.15 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีภาวะวิตกกังวล 117 คน ร้อยละ 72.2 และมีภาวะวิตกกังวล 45 คน ร้อยละ 27.8

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน คะแนนภาวะวิตกกังวลต่ำสุด คะแนนภาวะวิตกกังวลสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภาวะวิตกกังวล	จำนวน (คน)	คะแนนภาวะวิตกกังวลต่ำสุด	คะแนนภาวะวิตกกังวลสูงสุด
กลุ่มที่พบภาวะวิตกกังวล	45	12	20

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะวิตกกังวล = 15.36, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.488 กลุ่มตัวอย่างที่พบภาวะวิตกกังวล มีจำนวน 45 คน มีคะแนนภาวะวิตกกังวลต่ำสุด 12 คะแนน และมีคะแนนภาวะวิตกกังวลสูงสุด 20 คะแนน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรค มะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภาวะซึมเศร้า	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่พบภาวะซึมเศร้า	131	80.9
กลุ่มที่พบภาวะซึมเศร้า	31	19.1

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะซึมเศร้า = 7.28, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.149 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มที่ไม่มีภาวะซึมเศร้า มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 และ พบภาวะซึมเศร้า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน คะแนนภาวะซึมเศร้าต่ำสุด คะแนนภาวะซึมเศร้าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภาวะซึมเศร้า	จำนวน (คน)	คะแนนภาวะซึมเศร้าต่ำสุด	คะแนนภาวะซึมเศร้าสูงสุด
กลุ่มที่พบภาวะวิตกกังวล	31	12	18

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะซึมเศร้า = 13.58, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.409 กลุ่มตัวอย่างที่พบภาวะซึมเศร้า มีจำนวน 31 คน มีคะแนนภาวะซึมเศร้าต่ำสุด 12 คะแนน และมีคะแนนภาวะซึมเศร้าสูงสุด 18 คะแนน

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ของภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า	จำนวน (162 คน)	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่พบภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า	144	88.9
กลุ่มที่พบภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า	18	11.1

จากตารางที่ 9 พบว่า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 162 คน มีกลุ่มตัวอย่างที่พบภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับโรค ปัจจัยด้านครอบครัว เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลเกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า และภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ด้วยสถิติ ไคสแควร์ (Chi – square)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เพศ							
ชาย	54	46.2	21	46.7	.003	1	.953
หญิง	63	53.8	24	53.3	-	-	-
อายุ							
ต่ำกว่า 30 ปี	14	12.0	7	15.6	1.668	3	.644
31 – 50 ปี	46	39.3	13	28.9	-	-	-
51 – 70 ปี	47	40.2	20	44.4	-	-	-
71 ปีขึ้นไป	10	8.5	5	11.1	-	-	-
ระดับการศึกษา							
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	41	35.0	20	44.5	1.594	2	.451
ต่ำกว่าปริญญาตรี	34	29.1	13	28.9	-	-	-
ปริญญาตรีขึ้นไป	42	35.9	12	26.6	-	-	-
การนับถือศาสนา							
พุทธ	110	94	44	97.8	1.353	2	.508
อิสลาม	4	3.4	1	2.2	-	-	-
คริสต์	3	2.6	-	-	-	-	-

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
การประกอบอาชีพก่อนเจ็บป่วย							
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	24	20.5	12	26.7	3.677	4	.451
รับจ้าง	37	31.6	14	31.1	-	-	-
เกษตรกร	17	14.6	10	22.2	-	-	-
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	12	10.3	3	6.7	-	-	-
อื่น ๆ	27	23.0	6	13.3	-	-	-
การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วย							
ป่วย	41	35	17	37.7	2.378	3	.498
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	25	21.4	12	26.7	-	-	-
เลิกประกอบอาชีพ	47	40.2	13	28.9	-	-	-
ประกอบอาชีพเหมือนเดิม	4	3.4	3	6.7	-	-	-
เปลี่ยนแปลงอาชีพ							

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะวิตกกังวลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคือ ร้อยละ 53.3 และ 46.7 ตามลำดับ มีอายุอยู่ในช่วง 51 – 70 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคือช่วงอายุ 31 – 50 ปี ร้อยละ 28.9 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 44.5 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.8 การประกอบอาชีพก่อนป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือรับจ้าง ร้อยละ 31.1 การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 37.7

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบภาวะวิตกกังวล (117 คน)		พบภาวะวิตกกังวล (45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
โรคประจำตัวอื่นของผู้ป่วย							
ไม่มี	90	76.9	41	91.1	4.228	1	.040*
มี	27	23.1	4	8.9	-	-	-
อายุที่ได้รับการวินิจฉัย							
น้อยกว่า 36 ปี	27	23.1	9	20	8.19	2	.664
36 - 55 ปี	52	44.5	18	40	-	-	-
มากกว่า 55 ปี	38	32.4	18	40	-	-	-
ความรุนแรงจากความเจ็บปวดด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
- ไม่เจ็บปวด	52	44.4	13	28.8	7.501	3	.058
- เจ็บปวดเล็กน้อยแต่ทนได้แต่ไม่ ต้องใช้ยาแก้ปวด	40	34.2	26	57.8	-	-	-
- เจ็บปวดและต้องใช้ยาแก้ปวดไม่มี ผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	13	11.1	3	6.7	-	-	-
- เจ็บปวดมากและมีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต	12	10.3	3	6.7	-	-	-
ระยะเวลาที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
น้อยกว่า 1 ปี	70	59.8	29	64.5	.637	2	.727
1 - 5 ปี	38	32.5	14	31.1	-	-	-
6 - 10 ปี	9	7.7	2	4.4	-	-	-

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบภาวะวิตกกังวล (117 คน)		พบภาวะวิตกกังวล (45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
จำนวนครั้งที่รักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองด้วยยาเคมีบำบัด							
1 - 5 ครั้ง	27	23	9	20	1.291	4	.863
6 - 15 ครั้ง	62	53	25	55.6	-	-	-
16 - 25 ครั้ง	22	18.9	10	22.2	-	-	-
26 - 35 ครั้ง	4	3.4	1	2.2	-	-	-
36 ครั้งขึ้นไป	2	1.7	-	-	-	-	-
จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารักษาแบบผู้ป่วยในด้วยมะเร็ง							
ไม่เคย	50	42.8	37	82.2	21.548	3	.000**
1 - 5 ครั้ง	50	42.8	6	13.3	-	-	-
6 - 10 ครั้ง	10	8.5	-	-	-	-	-
มากกว่า 10 ครั้ง	7	5.9	2	4.4	-	-	-
อาการสำคัญก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด							
บ้ำบัด	43	36.8	20	44.5	5.289	2	.071
มีก้อนบริเวณรักแร้และขาหนีบ	26	22.2	15	33.3	-	-	-
มีไข้สูง	48	41.0	10	22.2	-	-	-
อื่น ๆ							
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด							
ไม่มีอาการ	22	18.8	19	42.2	9.429	1	.002*
มี	95	81.2	26	57.8	-	-	-

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df.	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ระยะอาการของโรค							
ระยะที่ 1	11	9.4	2	4.5	1.583	3	.663
ระยะที่ 2	32	27.4	14	31.1	-	-	-
ระยะที่ 3	58	49.6	21	46.6	-	-	-
ระยะที่ 4	16	13.6	8	17.8	-	-	-
การใช้ยาอื่นๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่เคย	79	67.5	38	84.4	6.262	5	.282
ยานอนหลับ	30	25.6	5	11.1	-	-	-
ยาคลายเครียด	4	3.4	1	2.2	-	-	-
ยาระบาย	1	.8	1	2.2	-	-	-
ยาแก้แพ้	1	.8	-	-	-	-	-
ยาแก้ปวด	2	1.7	-	-	-	-	-
การใช้วิธีอื่นรักษาระหว่างเจ็บป่วย(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่ได้รักษาวิธีอื่น	92	78.6	36	80	.037	1	.848
ใช้สมุนไพร	19	16.2	4	8.8	1.441	-	.230
อาหารเสริม/โภชนบำบัด	9	7.7	3	6.6	.050	-	.823
รักษาด้วยพระ/รศน์มนต์	3	2.6	2	4.4	.384	-	.535
ทำสมาธิ/รักษาทางจิตใจ	1	.8	-	-	.387	-	.534

จากตารางที่ 11 พบว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับโรคกับภาวะวิตกกังวล ได้แก่ 1. การไม่มีโรคประจำตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีโรคประจำตัว จะเกิดภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว 2. จำนวนครั้งที่เคยเข้ารับการรักษา

แบบผู้ป่วยในมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการ
รักษาแบบผู้ป่วยใน จะมีภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้ารับการักษาแบบผู้ป่วยใน 3.อาการ
สำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ โดยผู้ป่วยที่มี
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด จะเกิดภาวะวิตกกังวลมากกว่าผู้ป่วยที่ไม่มีอาการสำคัญหลังได้รับยา
เคมีบำบัด

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล
ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต							
เหตุการณ์เกี่ยวกับสุขภาพ							
ข้อ 1 เจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล	54	46.15	29	64.4	4.352	1	.037*
ข้อ 2 เจ็บป่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล แต่หยุดงาน	37	31.62	16	35.56	.228	1	.633
ข้อ 3 ต้มเหล้า กาแฟ สูบบุหรี่เป็นประจำ	32	27.35	27	60.00	14.962	1	.000**
ข้อ 4 เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการนอน	45	38.46	11	24.44	2.823	1	.093
ข้อ 5 ใช้กำลังมากกว่าปกติ	14	11.97	5	11.11	.023	1	.880
ข้อ 6 ไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์เลย	8	6.84	4	8.89	.199	1	.655
ข้อ 7 เกี่ยวข้องคิดต่อโรคร้ายแรง	5	4.27	1	2.22	.383	1	.536
เหตุการณ์เกี่ยวกับครอบครัว							
ข้อ 8 กลุ่มสมรสเสียชีวิต	4	3.42	4	8.89	2.072	1	.150
ข้อ 9 หย่า แยก	4	3.42	-	-	1.577	1	.209
ข้อ 10 กลุ่มสมรสเจ็บป่วยหนัก	5	4.27	-	-	1.984	1	.159
ข้อ 11 บุตรเสียชีวิต	3	2.56	1	2.22	.016	1	.900
ข้อ 12 บุตรเจ็บป่วยหนัก	2	1.71	4	8.89	4.697	1	.030*
ข้อ 13 บาดหมางกับกลุ่มสมรส	9	7.69	4	8.89	.063	1	.802
ข้อ 14 มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์กับกลุ่มสมรส	3	2.56	2	4.44	.384	1	.535
ข้อ 15 บิดา มารดาเจ็บป่วยหนัก	9	7.69	3	6.67	.050	1	.823
ข้อ 16 บิดา มารดา เสียชีวิต	19	16.24	5	11.11	.677	1	.411
ข้อ 17 มีสมาชิกใหม่ในครอบครัว	12	10.26	7	15.56	.882	1	.348
ข้อ 18 มีการโยกย้ายที่อยู่	4	3.42	3	6.67	.829	1	.362
ข้อ 19 จากกลุ่มสมรสนาน ๆ (6 เดือนขึ้นไป)	8	6.84	12	26.6	11.809	1	.001**
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ							
ข้อ 20 การใช้จ่ายผิดเคื่อง	26	22.22	8	17.78	.387	1	.534
ข้อ 21 มีหนี้สินส่วนตัว	14	11.97	6	13.33	.056	1	.813
ข้อ 22 ต้องผ่อนส่งของราคาสูง	13	11.11	2	4.44	1.719	1	.190
ข้อ 23 ครอบครัวถูกยึด ไล่ที่	-	-	1	2.22	2.616	1	.106
ข้อ 24 กิจการขาดทุน ล้มเลิกกิจการ	4	3.42	1	2.22	.156	1	.693

ตารางที่ 12 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ (ต่อ)							
ข้อ 25 ต้องหาเลี้ยงครอบครัวผู้เดียว	6	5.13	2	4.44	.032	1	.857
ข้อ 26 เริ่มทำงานนอกบ้านครั้งแรก	3	2.56	1	2.22	.016	1	.900
ข้อ 27 ถูกให้ออกจากงาน	8	6.84	3	6.67	.002	1	.969
ข้อ 28 คู่สมรสให้ออกจากงาน	6	5.13	2	4.44	.032	1	.857
ข้อ 29 ตกงาน	15	12.8	6	13.33	.008	1	.931
ข้อ 30 คู่สมรสตกงาน	6	5.13	1	2.22	.664	1	.415
ข้อ 31 รับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	7	5.98	3	6.67	.026	1	.871
ข้อ 32 ต้องทำงานที่เสี่ยงต่อภาวะสุขภาพ	7	5.98	2	4.44	.147	1	.702
ข้อ 33 ต้องเปลี่ยนงานใหม่ซึ่งต้องปรับตัว	3	2.56	2	4.44	.384	1	.535
ข้อ 34 ทะเลาะกับนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา	2	1.71	3	6.67	2.670	1	.102
ข้อ 35 คู่สมรสรับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	5	4.27	1	2.22	.383	1	.536
เหตุการณ์เกี่ยวกับสังคม							
ข้อ 36 ครอบครัวประสบอุบัติเหตุจนทรัพย์สินเสียหาย	-	-	2	4.44	5.265	1	.022**
ข้อ 38 คู่สมรสต้องโทษ (สถานเบา / ถูกขังไม่เกิน3เดือน)	-	-	2	4.44	5.265	1	.022**
ข้อ 40 คู่สมรสถูกทำร้ายร่างกายบาดเจ็บ	2	1.71	7	15.55	18.875	1	.061
ข้อ 41 เพื่อนสนิทเสียชีวิต	13	11.11	2	4.44	1.719	1	.190
ข้อ 42 เสียชื่อเสียงเกียรติยศ	2	1.71	-	-	.779	1	.377
ข้อ 43 สถานที่อยู่อาศัยหรือครอบครัวไม่ปลอดภัย	8	6.84	9	20.00	5.995	1	.014*

ตารางที่ 13 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ไม่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	7	5.99	1	2.23	3.784	3	.286
1 – 4 เหตุการณ์	75	64.1	24	53.33	-	-	-
5 – 8 เหตุการณ์	28	23.93	15	33.33	-	-	-
9 – 12 เหตุการณ์	7	5.98	5	11.11	-	-	-

จากตารางที่ 12,13 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะวิตกกังวล พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีการเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาลจะมีภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

2. กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเหล้า กาแฟ หรือ สูบบุหรี่เป็นประจำ จะมีภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ดื่มเหล้า กาแฟ หรือสูบบุหรี่เป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีบุตรเจ็บป่วยหนักจะมีภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประสบเหตุการณ์ความเครียดดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

4. กลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวประสบอุบัติเหตุจมน้ำเสียชีวิต และมีสถานที่อยู่อาศัยของครอบครัวไม่มีความปลอดภัย จะเกิดภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประสบเหตุการณ์ดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ และที่ระดับ $P < 0.05$ เท่ากันตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างที่มีคู่สมรสต้องโทษ จะเกิดภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประสบเหตุการณ์ดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
แรงสนับสนุนทางสังคม							
มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย	8	6.8	10	22.2	11.654	2	.003**
มีแรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง	82	70.1	32	71.1	-	-	-
มีแรงสนับสนุนทางสังคมมาก	27	23.1	3	6.7	-	-	-

จากตารางที่ 14 แรงสนับสนุนทางสังคมในระดับน้อยมีความสัมพันธ์กับภาวะวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะวิตกกังวล				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวล		ภาวะวิตกกังวล				
	(117 คน)		(45 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
สถานภาพสมรส							
โสด	20	17.0	13	28.9	3.162	4	.531
คู่	80	68.4	27	60	-	-	-
หม้าย	12	10.3	4	8.8	-	-	-
แยกกันอยู่	1	.9	-	-	-	-	-
หย่า	4	3.4	1	2.3	-	-	-
จำนวนสมาชิกใน							
ครอบครัว	88	75.2	43	95.6	8.735	2	.013*
น้อยกว่า 5 คน	27	23.1	2	4.4	-	-	-
5 – 10 คน	2	1.7	-	-	-	-	-
มากกว่า 10 คน							
รายได้ครัวเรือน							
ต่ำกว่า 5,000 บาท	16	13.7	10	22.2	2.396	2	.302
5,001 – 10,000 บาท	30	25.6	13	28.8	-	-	-
มากกว่า 10,000 บาท	71	60.7	22	48.0	-	-	-
ความเพียงพอของรายได้							
ในปัจจุบัน	25	21.4	12	26.7	.530	2	.767
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	38	32.4	14	31.1	-	-	-
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	54	46.2	19	42.2	-	-	-
เพียงพอและมีเหลือเก็บ							

จากตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านครอบครัวกับภาวะวิตกกังวล พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 5 คน จะมีภาวะวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบภาวะซึมเศร้า (131 คน)		พบภาวะซึมเศร้า (31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	เพศ						
ชาย	62	47.3	13	42	.293	1	.588
หญิง	69	52.7	18	58	-	-	-
อายุ							
ต่ำกว่า 30 ปี	16	12.2	5	16.1	.378	3	.945
31 – 50 ปี	48	36.7	11	35.5	-	-	-
51 – 70 ปี	55	42.0	12	38.7	-	-	-
71 ปีขึ้นไป	12	9.1	3	9.7	-	-	-
ระดับการศึกษา							
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	48	36.6	13	41.9	.977	2	.613
ต่ำกว่าปริญญาตรี	37	28.2	10	32.3	-	-	-
ปริญญาตรีขึ้นไป	46	35.2	8	25.8	-	-	-
การนับถือศาสนา							
พุทธ	123	93.9	31	100	1.991	2	.369
อิสลาม	5	3.8	-	-	-	-	-
คริสต์	3	2.3	-	-	-	-	-

ตารางที่ 16 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
การประกอบอาชีพก่อนเจ็บป่วย							
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	30	23	6	19.3	3.127	4	.537
รับจ้าง	41	31.3	10	32.4	-	-	-
เกษตรกร	19	14.5	8	25.8	-	-	-
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	12	9.1	3	9.6	-	-	-
อื่น ๆ	29	22.1	4	12.9	-	-	-
การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วย							
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	44	33.6	14	45.1	3.652	3	.302
เลิกประกอบอาชีพ	29	22.2	8	25.8	-	-	-
ประกอบอาชีพเหมือนเดิม	53	40.4	7	22.5	-	-	-
เปลี่ยนแปลงอาชีพ	5	3.8	2	6.6	-	-	-

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะซึมเศร้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคือ ร้อยละ 58 และ 42 ตามลำดับ มีอายุอยู่ในช่วง 51 – 70 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31 – 50 ปี ร้อยละ 35.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 41.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 100 การประกอบอาชีพก่อนป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือรับจ้าง ร้อยละ 32.4 การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 45.1

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรค มะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
โรคประจำตัวอื่นของผู้ป่วย							
ไม่มี	104	79.4	27	87	.962	1	.327
มี	27	20.6	4	13	-	-	-
อายุที่ได้รับการวินิจฉัย							
น้อยกว่า 36 ปี	28	21.4	8	25.8	.941	2	.625
36 – 55 ปี	59	45.1	11	35.5	-	-	-
มากกว่า 55 ปี	44	33.5	12	38.7	-	-	-
ความรุนแรงจากความเจ็บปวดด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
- ไม่เจ็บปวด	57	43.5	8	25.8	3.414	3	.332
- เจ็บปวดเล็กน้อยแต่ทนได้	51	38.9	15	48.4	-	-	-
แต่ไม่ต้องใช้ยาแก้ปวด							
- เจ็บปวดและต้องใช้ยาแก้	12	9.1	4	12.9	-	-	-
ปวดไม่มีผลกระทบต่อ							
ดำเนินชีวิต	11	8.3	4	12.9	-	-	-
- เจ็บปวดมากและมีผล							
กระทบต่อการดำเนินชีวิต							
ระยะเวลาที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
น้อยกว่า 1 ปี	80	61	19	61.3	.007	2	.997
1 – 5 ปี	42	32	10	32.2	-	-	-
6 - 10 ปี	9	7	2	6.5	-	-	-

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่มีผลเกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบภาวะซึมเศร้า (131 คน)		พบภาวะซึมเศร้า (31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	จำนวนครั้งที่รักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองด้วยยาเคมีบำบัด						
1 - 5 ครั้ง	27	20.6	9	29.0	5.198	4	.268
6 - 15 ครั้ง	75	57.2	12	38.8	-	-	-
16 - 25 ครั้ง	25	19.1	7	22.5	-	-	-
26 - 35 ครั้ง	3	2.3	2	6.5	-	-	-
36 ครั้งขึ้นไป	1	.8	1	3.2	-	-	-
จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารักษาแบบผู้ป่วยในด้วยมะเร็ง							
ไม่เคย	71	54.1	16	51.6	4.355	3	.226
1 - 5 ครั้ง	46	35.2	10	32.2	-	-	-
6 - 10 ครั้ง	9	6.9	1	3.1	-	-	-
มากกว่า 10 ครั้ง	5	3.8	4	12.9	-	-	-
อาการสำคัญก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด							
มีก้อนบริเวณรักแร้และขาหนีบ							
มีไข้สูง	52	39.6	11	35.3	3.904	2	.142
อื่น ๆ	29	22.2	12	38.7	-	-	-
	50	38.2	8	25.8	-	-	-
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด							
ไม่มีอาการ	33	25.2	8	25.8	.005	1	.943
มีอาการ	98	74.8	23	74.2	-	-	-

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่มีผลเกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ระยะอาการของโรค							
ระยะที่ 1	10	7.7	3	9.7	2.206	3	.531
ระยะที่ 2	36	27.4	10	32.2	-	-	-
ระยะที่ 3	63	48.1	16	51.6	-	-	-
ระยะที่ 4	22	16.8	2	6.5	-	-	-
การใช้ยาอื่นนอกเหนือจากแพทย์สั่ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่เคย	95	72.5	22	70.9	3.446	5	.632
ยานอนหลับ	27	20.6	8	25.8	-	-	-
ยาคลายเครียด	5	3.8	-	-	-	-	-
ยาระบาย	2	1.5	-	-	-	-	-
ยาแก้แพ้	1	.7	-	-	-	-	-
ยาแก้ปวด	1	.7	1	3.2	-	-	-
การใช้วิธีอื่นรักษาระหว่างเจ็บป่วย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่ได้รักษาวิธีอื่น	103	78.6	25	80.6	.062	1	.804
ใช้สมุนไพร	20	15.2	3	9.6	.643	1	.423
รักษากับพระ/รดน้ำมนต์	4	3	1	3.2	.002	1	.960
อาหารเสริม/โภชนบำบัด	8	6.1	4	12.9	1.688	1	.194
ทำสมาธิ/รักษาทางจิตใจ	1	.7	-	-	.238	1	.626

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดที่มีผลเกี่ยวข้องต่อภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์เกี่ยวกับสุขภาพ							
ข้อ 1 เจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล	58	44.27	25	80.64	13.272	1	.000**
ข้อ 2 เจ็บป่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล แต่หยุดงาน	40	30.53	13 *	41.94	1.480	1	.224
ข้อ 3 ค้มเหล้า กาแฟ สูบหรี่เป็นประจำ	47	35.88	12	38.71	.087	1	.768
ข้อ 4 เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการนอน	42	32.06	14	45.16	1.902	1	.168
ข้อ 5 ใช้กำลังมากกว่าปกติ	16	12.21	3	9.68	.156	1	.693
ข้อ 6 ไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์เลย	8	6.11	4	12.90	2.868	1	.000**
ข้อ 7 เกี่ยวข้องติดต่อโรคร้ายแรง	6	4.58			1.474	1	.225
เหตุการณ์เกี่ยวกับครอบครัว							
ข้อ 8 คู่สมรสเสียชีวิต	6	4.58	2	6.45	.187	1	.665
ข้อ 9 หย่า แยก	4	3.05			.971	1	.325
ข้อ 10 คู่สมรสเจ็บป่วยหนัก	5	3.82	1	3.23	1.221	1	.269
ข้อ 11 บุตรเสียชีวิต	3	2.29			.091	1	.763
ข้อ 12 บุตรเจ็บป่วยหนัก	6	4.58	3	9.68	1.474	1	.225
ข้อ 13 บาดหมางกับคู่สมรส	10	7.63	2	6.45	.142	1	.706
ข้อ 14 มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส	3	2.29	2	6.45	1.451	1	.228
ข้อ 15 บิดา มารดาเจ็บป่วยหนัก	10	7.63	2	6.45	.051	1	.821
ข้อ 16 บิดา มารดา เสียชีวิต	22	16.79	3	9.68	2.125	1	.145
ข้อ 17 มีสมาชิกใหม่ในครอบครัว	16	12.21	1	3.23	.156	1	.693
ข้อ 18 มีการโยกย้ายที่อยู่	6	4.58	7	22.58	.111	1	.739
ข้อ 19 จากคู่สมรสนาน ๆ (6 เดือนขึ้นไป)	13	9.92			3.711	1	.054
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ							
ข้อ 20 การใช้จ่ายฝืดเคือง	25	19.08	9	29.03	1.496	1	.221
ข้อ 21 มีหนี้สินล้นพ้นตัว	14	10.69	6	19.35	1.740	1	.187
ข้อ 22 ต้องผ่อนส่งของราคาสูง	12	9.16	3	9.68	.008	1	.929
ข้อ 23 ครอบครัวถูกยึด ไล่ที่	1	.76			.238	1	.626
ข้อ 24 กิจการขาดทุน สัมเลิกกิจการ	3	2.29	2	6.45	1.451	1	.228

ตารางที่ 18 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดที่มีผลเกี่ยวข้องต่อภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	p
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต							
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ (ต่อ)							
ข้อ 25 ต้องการเลี้ยงครอบครัวผู้เดียว	7	5.34	1	3.23	.239	1	.625
ข้อ 26 เริ่มทำงานนอกบ้านครั้งแรก	4	3.05	-	-	.971	1	.325
ข้อ 27 ถูกให้ออกจากงาน	7	5.34	4	12.90	.2264	1	.132
ข้อ 28 คู่สมรสให้ออกจากงาน	6	4.58	2	6.45	.187	1	.665
ข้อ 29 ตกงาน	15	11.45	6	19.35	1.388	1	.239
ข้อ 30 คู่สมรสตกงาน	7	5.34	-	-	1.731	1	.188
ข้อ 31 รับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	8	6.11	2	6.45	.005	1	.943
ข้อ 32 ต้องทำงานที่เสี่ยงต่อภาวะสุขภาพ	9	6.87	-	-	2.225	1	.133
ข้อ 33 ต้องเปลี่ยนงานใหม่ซึ่งต้องปรับตัว	4	3.05	1	3.23	.002	1	.960
ข้อ 34 ทะเลาะกับนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา	3	2.29	2	6.45	1.451	1	.228
ข้อ 35 คู่สมรสรับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	4	3.05	2	6.45	.812	1	.368
เหตุการณ์เกี่ยวกับสังคม							
ข้อ 36 ครอบครัวประสบอุบัติเหตุจนทรัพย์สินเสียหาย			2	6.45	8.557	1	.003**
ข้อ 38 คู่สมรสต้องโทษ (สถานเบา / ถูกขังไม่เกิน 3 เดือน)			2	6.45	8.557	1	.003**
ข้อ 40 คู่สมรสถูกทำร้ายร่างกายบาดเจ็บ	7	5.34	2	6.45	1.688	1	.194
ข้อ 41 เพื่อนสนิทเสียชีวิต	13	9.92	2	6.45	.360	1	.549
ข้อ 42 เสียชื่อเสียงเกียรติยศ	2	1.53			.479	1	.489
ข้อ 43 สถานที่อยู่อาศัยหรือครอบครัวไม่ปลอดภัย	14	10.69	3	9.68	.027	1	.869

ตารางที่ 19 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรค มะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ไม่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	8	6.10			8.762	3	.033*
1 – 4 เหตุการณ์	85	64.88	14	45.16	-	-	-
5 – 8 เหตุการณ์	29	22.10	14	45.16	-	-	-
9 – 12 เหตุการณ์	9	6.87	3	9.67	-	-	-

จากตารางที่ 17,18,19 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับโรค และปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะซึมเศร้า พบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ได้แก่ การเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล ร้อยละ 80.64 ไม่มีการผ่นคลายอารมณ์เลย ร้อยละ 12.9 ครอบครัวยุติภัยจนทรัพย์สินเสียหาย คู่สมรสต้องโทษ(สถานเบา/ถูกขังไม่เกิน 3 เดือน) และคู่สมรสถูกทำร้ายร่างกายบาดเจ็บ เท่ากันตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < 0.01

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรค มะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
แรงสนับสนุนทางสังคม							
มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย	10	7.6	8	25.8	8.394	2	.015*
มีแรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง	96	73.2	18	58.1	-	-	-
มีแรงสนับสนุนทางสังคมมาก	25	19.2	5	16.1	-	-	-

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับต่อภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะซึมเศร้า		ภาวะซึมเศร้า				
	(131 คน)		(31 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
สถานภาพสมรส							
โสด	27	20.6	6	19.4	.277	4	.991
คู่	86	65.6	21	67.6	-	-	-
หม้าย	13	9.9	3	9.7	-	-	-
แยกกันอยู่	1	.8	-	-	-	-	-
หย่า	4	3.1	1	3.3	-	-	-
จำนวนสมาชิกในครอบครัว							
น้อยกว่า 5 คน	104	79.3	27	87	1.192	2	.55
5 – 10 คน	25	19.1	4	13	-	-	-
มากกว่า 10 คน	2	1.6	-	-	-	-	-
รายได้ครัวเรือน							
ต่ำกว่า 5,000 บาท	19	14.5	7	22.6	3.772	2	.152
5,001 – 10,000 บาท	32	24.4	11	35.5	-	-	-
มากกว่า 10,000 บาท	80	61.1	13	41.9	-	-	-
ความเพียงพอของรายได้ในปัจจุบัน							
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	28	21.3	9	29	1.561	2	.458
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	41	31.2	11	35.4	-	-	-
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	62	47.3	11	35.4	-	-	-

จากตารางที่ 20, 21 ความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยด้านครอบครัวกับภาวะซึมเศร้า พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย จะมีภาวะซึมเศร้ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง หรือมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เพศ							
ชาย	69	47.9	6	33.3	.818	1	.358
หญิง	75	52.1	12	66.7			
อายุ							
ต่ำกว่า 30 ปี	19	13.2	2	11.1	.192	1	.979
31 – 50 ปี	52	36.1	7	38.9	-	-	-
51 – 70 ปี	60	41.7	7	38.9	-	-	-
71 ปีขึ้นไป	13	9.0	2	11.1	-	-	-
ระดับการศึกษา							
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	52	36.1	9	50.0	1.580	2	.454
ต่ำกว่าปริญญาตรี	42	29.2	5	27.8	-	-	-
ปริญญาตรีขึ้นไป	50	34.7	4	22.2	-	-	-
การนับถือศาสนา							
พุทธ	136	94.4	18	100.0	1.052	2	.591
อิสลาม	5	3.5	0	0	-	-	-
คริสต์	3	2.1	0	0	-	-	-

ตารางที่ 22 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
การประกอบอาชีพก่อนเจ็บป่วย							
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	33	22.9	3	16.7	2.081	4	.721
รับจ้าง	46	31.9	5	27.8	-	-	-
เกษตรกร	22	15.4	5	27.8	-	-	-
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13	9.0	2	11.1	-	-	-
อื่น ๆ	30	20.8	3	16.6	-	-	-
การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วย							
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	49	34.0	9	50.0	4.839	3	.184
เลิกประกอบอาชีพ	34	23.6	3	16.7	-	-	-
ประกอบอาชีพเหมือนเดิม	56	38.9	4	22.2	-	-	-
เปลี่ยนแปลงอาชีพ	5	3.5	2	11.1	-	-	-

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศ ชายคือ ร้อยละ 66.7 และ 33.3 ตามลำดับ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 50 ปี และ 51 – 70 ปี เท่ากัน ที่จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี และ 71 ปีขึ้นไป เท่ากันจำนวน 2 คน ร้อยละ 11.1 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 50 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 100 การประกอบอาชีพก่อนป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือรับจ้างและเกษตรกร เท่ากันที่ร้อยละ 27.8 การประกอบอาชีพหลังเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
โรคประจำตัวอื่นของผู้ป่วย							
ไม่มี	114	79.2	17	94.4	1.527	1	.201
มี	30	20.8	1	5.6	-	-	-
อายุที่ได้รับการวินิจฉัย							
น้อยกว่า 36 ปี	33	22.9	3	16.7	.398	2	.820
36 – 55 ปี	62	43.1	8	44.4	-	-	-
มากกว่า 55 ปี	49	34.0	7	38.9	-	-	-
ความรุนแรงจากความเจ็บปวดด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
- ไม่เจ็บปวด	59	41.0	6	33.3	1.117	3	.773
- เจ็บปวดเล็กน้อยแต่ทนได้แต่ไม่ต้องใช้ยาแก้ปวด	57	39.6	9	50.0	-	-	-
- เจ็บปวดและต้องใช้ยาแก้ปวดไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	15	10.4	1	5.6	-	-	-
- เจ็บปวดมากและมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	13	9.0	2	11.1	-	-	-
ระยะเวลาที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง							
น้อยกว่า 1 ปี	86	59.7	13	72.2	1.07	2	.586
1 - 5 ปี	48	33.3	4	22.2	-	-	-
6 - 10 ปี	10	7.0	1	5.6	-	-	-

ตาราง 23 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
จำนวนครั้งที่รักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองด้วยยาเคมีบำบัด							
จำนวนครั้งที่รักษาโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองด้วยยาเคมีบำบัด							
1 - 5 ครั้ง	30	20.8	6	33.4	2.386	4	.665
6 - 15 ครั้ง	79	54.9	8	44.4	-	-	-
16 - 25 ครั้ง	28	19.4	4	22.2	-	-	-
26 - 35 ครั้ง	5	3.5	0	0	-	-	-
36 ครั้งขึ้นไป	2	1.4	0	0	-	-	-
จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารักษาแบบผู้ป่วยในด้วยมะเร็ง							
จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารักษาแบบผู้ป่วยในด้วยมะเร็ง							
ไม่เคย	72	50.0	15	83.3	7.784	3	.051
1 - 5 ครั้ง	54	37.5	2	11.1	-	-	-
6 - 10 ครั้ง	10	6.9	0	0	-	-	-
มากกว่า 10 ครั้ง	8	5.6	1	5.6	-	-	-
อาการสำคัญก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด							
อาการสำคัญก่อนการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด							
มีก้อนบริเวณรักแร้และขาหนีบ	57	39.6	6	33.3	4.134	2	.127
มีไข้สูง	33	22.9	8	44.4	-	-	-
อื่น ๆ	54	37.5	4	22.3	-	-	-
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด							
อาการสำคัญหลังได้รับยาเคมีบำบัด							
บ้ำบัด	34	23.6	7	38.9	1.976	1	.163
ไม่มีอาการ	110	76.4	11	61.1	-	-	-

ตาราง 23 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเกี่ยวกับโรค	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				X ²	df.	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
การใช้ยาอื่นๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่เคย	100	69.4	17	94.4	5.049	5	.410
ขานอนหลับ	34	23.6	1	5.6	-	-	-
ขาดสายเครียด	5	3.5	0	0	-	-	-
ยาระบาย	2	1.4	0	0	-	-	-
ยาแก้แพ้	1	.7	0	0	-	-	-
ยาแก้ปวด	2	1.4	0	0	-	-	-
การใช้วิธีอื่นรักษาระหว่างเจ็บป่วย(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)							
ไม่ได้รักษาวิธีอื่น	22	15.3	1	5.6	.572	1	.474
ใช้สมุนไพร	4	2.8	1	5.6	.413	1	.449
รักษากับพระ / รดน้ำมนต์	3	2.1	1	5.6	.008	1	.379
อาหารเสริม/ โภชนบำบัด	11	7.6	1	5.6	.101	1	1.00
ทำสมาธิ/รักษาทางจิตใจ	1	.7	0	0	.126	1	1.00

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต							
เหตุการณ์เกี่ยวกับสุขภาพ							
ข้อ 1 เจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล	75	52.1	4	22.2	4.578	1	.032*
ข้อ 2 เจ็บป่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล แต่หยุดงาน	99	68.8	10	55.6	.737	1	.391
ข้อ 3 คิ่มีเหล่า กาแฟ สูบบุหรี่เป็นประจำ	95	66.0	8	44.4	2.340	1	.126
ข้อ 4 เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการนอน	93	64.6	13	72.2	.144	1	.704
ข้อ 5 ใช้กำลังมากกว่าปกติ	127	88.2	16	88.9	.007	1	1.000
ข้อ 6 ไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์เลย	135	93.8	15	83.3	1.24	1	.134
ข้อ 7 เกี่ยวข้องติดต่อโรคร้ายแรง	138	95.8	18	100.0	.049	1	1.000
เหตุการณ์เกี่ยวกับครอบครัว							
ข้อ 8 คู่สมรสเสียชีวิต	137	95.1	17	94.4	.016	1	1.000
ข้อ 9 หย่า แยก	140	97.2	18	100.0	.153	1	1.000
ข้อ 10 คู่สมรสเจ็บป่วยหนัก	139	96.5	18	100.0	.645	1	1.000
ข้อ 11 บุตรเสียชีวิต	141	97.7	17	94.4	.008	1	.379
ข้อ 12 บุตรเจ็บป่วยหนัก	138	95.8	18	100.0	.049	1	1.000
ข้อ 13 บาดหมางกับคู่สมรส	133	92.4	16	88.9	.003	1	.640
ข้อ 14 มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส	141	97.9	16	88.9	1.864	1	.095
ข้อ 15 บิดา มารดาเจ็บป่วยหนัก	134	93.1	16	88.9	.025	1	.625
ข้อ 16 บิดา มารดาเสียชีวิต	121	84.0	17	94.4	.674	1	.478
ข้อ 17 มีสมาชิกใหม่ในครอบครัว	128	88.9	15	83.3	.091	1	.447
ข้อ 18 มีการโยกย้ายที่อยู่	137	95.1	18	100.0	.117	1	1.000
ข้อ 19 จากคู่สมรสนาน ๆ (6 เดือนขึ้นไป)	131	91.0	11	61.1	10.569	1	.002*
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ							
ข้อ 20 การใช้จ่ายฝืดเคือง	113	78.5	15	83.3	.029	1	.767
ข้อ 21 มีหนี้สินล้นพ้นตัว	126	87.5	16	88.9	.029	1	.767
ข้อ 22 ต้องผ่อนส่งของราคาสูง	129	89.6	18	100.0	1.013	1	.379
ข้อ 23 ครอบครัวถูกยึด ไล่ที่	143	99.3	18	100.0	.126	1	1.000
ข้อ 24 กิจการขาดทุน สัมเลิกกิจการ	139	96.5	18	100.0	.006	1	1.000

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เหตุการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจ (ต่อ)							
ข้อ 25 ต้องหาเลี้ยงครอบครัวผู้เดียว	136	94.4	18	100.0	.201	1	.599
ข้อ 26 เริ่มทำงานนอกบ้านครั้งแรก	140	97.2	18	100.0	.001	1	1.000
ข้อ 27 ถูกให้ออกจากงาน	135	93.8	16	88.9	.076	1	.783
ข้อ 28 คู่สมรสให้ออกจากงาน	136	94.4	18	100.0	.201	1	.599
ข้อ 29 ตกงาน	125	86.8	16	88.9	.001	1	1.000
ข้อ 30 คู่สมรสตกงาน	137	95.1	18	100.0	.117	1	1.000
ข้อ 31 รับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	136	94.4	16	88.9	.163	1	.686
ข้อ 32 ต้องทำงานที่เสี่ยงต่อภาวะสุขภาพ	135	93.8	18	100.0	.298	1	.599
ข้อ 33 ต้องเปลี่ยนงานใหม่ซึ่งต้องปรับตัว	140	97.2	17	94.4	.001	1	1.000
ข้อ 34 ทะเลาะกับนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา	141	97.9	16	88.9	1.864	1	.095
ข้อ 35 คู่สมรสรับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	139	96.5	17	94.4	.195	1	.513
เหตุการณ์เกี่ยวกับสังคม							
ข้อ 36 ครอบครัวประสบอุบัติเหตุจนทรัพย์สินเสียหาย	144	100.0	16	88.9	8.369	1	.012*
ข้อ 38 คู่สมรสต้องโทษ (สถานเบา / ถูกขังไม่เกิน 3 เดือน)	143	99.3	17	94.4	.396	1	.210
ข้อ 40 คู่สมรสถูกทำร้ายร่างกายบาดเจ็บ	137	95.1	16	88.9	.298	1	.262
ข้อ 41 เพื่อนสนิทเสียชีวิต	130	90.3	17	94.4	.021	1	1.000
ข้อ 42 เสียชื่อเสียงเกียรติยศ	142	98.6	18	100.0	.001	1	1.000
ข้อ 43 สถานที่อยู่อาศัยหรือครอบครัวไม่ปลอดภัย	130	90.3	15	83.3	.249	1	.408

ตารางที่ 25 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ไม่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต	8	5.6	0	0.0	2.947	3	.400
1 – 4 เหตุการณ์	90	62.5	9	50.0	-	-	-
5 – 8 เหตุการณ์	36	25.0	7	38.9	-	-	-
9 – 12 เหตุการณ์	10	6.9	2	11.1	-	-	-

จากตารางที่ 23, 24, 25 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับโรค และปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า พบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ ปัจจัยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ได้แก่ การจากคู่สมรสต่างๆ ร้อยละ 61.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$ การเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล ร้อยละ 22.2 และครอบครัวประสบอุบัติเหตุภัยจมน้ำเสียชีวิต ร้อยละ 88.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				
	(144 คน)		(18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
แรงสนับสนุนทางสังคม							
มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย	13	9.1	5	27.8	5.909	2	.052
มีแรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง	103	71.5	11	61.1	-	-	-
มีแรงสนับสนุนทางสังคมมาก	28	19.4	2	11.1	-	-	-

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า				X ²	df	P
	ไม่พบ		พบ				
	ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า (144 คน)		ภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้า (18 คน)				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
สถานภาพสมรส							
โสด	28	19.4	5	27.8	1.401	4	.844
คู่	96	66.7	11	61.1	-	-	-
หม้าย	14	9.7	2	11.1	-	-	-
แยกกันอยู่	1	.7	0	0	-	-	-
หย่า	5	3.5	0	0	-	-	-
จำนวนสมาชิกในครอบครัว							
น้อยกว่า 5 คน	113	78.5	18	100.0	4.792	2	.091
5 – 10 คน	29	20.1	0	0	-	-	-
มากกว่า 10 คน	2	1.4	0	0	-	-	-
รายได้ครัวเรือน							
ต่ำกว่า 5,000 บาท	23	16.0	3	16.7	.550	2	.760
5,001 – 10,000 บาท	37	25.7	6	33.3	-	-	-
มากกว่า 10,000 บาท	84	58.3	9	50.0	-	-	-
ความเพียงพอของรายได้ในปัจจุบัน							
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	32	22.2	5	27.8	.336	2	.845
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	47	32.6	5	27.8	-	-	-
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	65	45.1	8	44.4	-	-	-

จากตารางที่ 26, 27 ไม่พบความสัมพันธ์ของปัจจัยสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยด้านครอบครัวกับภาวะวิตกกังวลร่วมกับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า กับแรงสนับสนุนทางสังคม ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ด้วยสถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่าง ภาวะวิตกกังวลกับแรงสนับสนุนทางสังคม ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันกับภาวะวิตกกังวล (r)
แรงสนับสนุนทางสังคม	-.264**

**P < 0.01

จากตารางที่ 28 ภาวะวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กันเชิงลบกับแรงสนับสนุนทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.264$, $P < 0.01$) คือผู้ป่วยที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำ จะมีภาวะวิตกกังวลสูง ในทางกลับกันผู้ป่วยที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมสูงจะมีภาวะวิตกกังวลต่ำ

ตารางที่ 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่าง ภาวะซึมเศร้ากับแรงสนับสนุนทางสังคม ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันกับภาวะซึมเศร้า (r)
แรงสนับสนุนทางสังคม	-.154*

*P < 0.05

จกตารางที่ 29 ภาวะซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กันเชิงลบกับแรงสนับสนุนทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.154$, $P < 0.05$) คือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำ จะมีภาวะซึมเศร้าสูง ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมสูงจะมีภาวะซึมเศร้าต่ำ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัจจัยร่วมที่เป็นตัวทำนายภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะวิตกกังวล ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ลำดับตัวแปร	R	R ²	B	T	p-value
- การดื่มเหล้า กาแฟ สูบบุหรี่เป็นประจำ	.304	.092	.184	2.613	.010 **
- จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารับการรักษาแบบผู้ป่วยในด้วยโรคมะเร็ง	.371	.138	-.101	-2.513	.013 *
- แรงสนับสนุนทางสังคม	.416	.173	-.127	-2.013	.046 *
- การจากคู่สมรสนาน ๆ (6 เดือนขึ้นไป)	.439	.193	.208	1.993	.048 *
Constant	-	-	1.513	10.430	.000**

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 30 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ตัวแปร ได้แก่ การดื่มเหล้า กาแฟ สูบบุหรี่เป็นประจำ , จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารับการรักษาแบบผู้ป่วยในด้วยโรคมะเร็ง , แรงสนับสนุนทางสังคม, การต้องจากคู่สมรสนานๆ, อาการลำคูล้นหลังได้รับยาเคมีบำบัด, โรคประจำตัวของผู้ป่วย พบว่า มีเพียง 4 ตัวแปร ที่มีผลต่อภาวะวิตกกังวล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 คือ การดื่มเหล้า กาแฟ สูบบุหรี่เป็นประจำ สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะวิตกกังวล ร้อยละ 9.2, จำนวนครั้งที่เคยเข้ามารับการรักษาแบบผู้ป่วยในด้วยโรคมะเร็ง สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะวิตกกังวล ร้อยละ 13.8, ตัวแปรแรงสนับสนุนทางสังคม สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะวิตกกังวล ร้อยละ 17.3, ตัวแปรการต้องจากคู่สมรสนานๆ สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะวิตกกังวล ร้อยละ 19.3 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 4 นี้ จึงเป็นตัวแปรที่ช่วยทำนายการเกิดภาวะวิตกกังวลได้

ตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองซึ่งได้รับยาเคมีบำบัด ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ลำดับตัวแปร	R	R ²	B	T	p-value
- การเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล	.286	.082	.191	3.243	.001 **
- การไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์ เช่น ชมภาพยนตร์, ฟังเพลง	.370	.137	.357	3.172	.002* *
Constant	-	-	-	-	-

** P < .01

จากตารางที่ 31 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ตัวแปร ได้แก่ การเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล, ไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์, ครอบครัวประสบอุบัติเหตุถึงขั้นได้รับความเสียหาย, คู่สมรสต้องโทษ และแรงสนับสนุนทางสังคม พบว่า มีเพียง 2 ตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 คือ การเจ็บป่วยมากถึงขั้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 8.2 และตัวแปรไม่มีการผ่อนคลายอารมณ์ สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์การเกิดภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 13.7 ดังนั้น ตัวแปรทั้งสองนี้ จึงเป็นตัวแปรที่ช่วยทำนายการเกิดภาวะซึมเศร้าได้